

[Krag.]

i Skoledirektionen angaar, saa kan man naturligvis derom fremføre forskellige Betragtninger, saaledes som det ogsaa er sket her, men det er i god Overensstemmelse med Aanden i Folkeskolelovgivningen, vi nu lever under, at styrke Forældrenes Indflydelse paa Skolens Administration, ligesom jeg ogsaa mener, at det er lidet rimeligt, at en Skole, som skal hvile paa evangelisk-luthersk Grund, inden for sin øverste administrative Myndighed, bortset naturligvis fra Undervisningsministeren, overhovedet ikke har Plads for nogen kirkelig Repræsentation. Jeg synes, det er lidet rimeligt, og jeg erindrer da ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Bindslev selv har været med til at stille Forslag i saa Henseende, men nu har det ærede Medlem paa Grund af sin bundne Stilling Ørne lukket for den Betragtning, som jeg stilfærdigt i denne Forbindelse fremførte i Udvalget. Naar man siger, at Forældreraadet skifter, hvad Personerne angaar, kan dette jo indrømmes, men det vil dog maaske ikke være nogen Skade til, at der nu og da kom et nyt Element fra Forældrekredsen ind i Skoledirektionen. Jeg ser ikke, at der deri vilde være nogen som helst Ulykke, og fordi Statens Repræsentant — for det er i Virkeligheden Overpræsidenten — gaar ud af Skoledirektionen, ser jeg ikke, at der kan ligge nogen Begrundelse for at forøge Antallet af de af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer af denne Direktion fra 3 til 4. Det er rent principielle Betragtninger, som har ført til, at jeg og mit Parti har fastholdt dette Ændringsforslag.

Hvad § 4 i Lovforslaget angaar, tager den højtærede Minister fejl, naar han tror, at det, jeg i denne Paragraf har imod, er, at Borgerrepræsentationen kan overdrage den midlertidige Bestridelse af Overborgmesterforretningerne til et af Kommunalbestyrelsens Medlemmer. Det har jeg i og for sig ikke noget imod. Det tager altsaa Sigte paa det Tilfælde, at Overborgmesteren selv ikke er i Stand til at foretage det fornødne, f. Eks. hvis Overborgmesteren dør, kan han naturligvis ikke foretage nogen Konstitution. I saa Tilfælde er det rimeligt. Men skulde den Ulykke indtræde for en Overborgmester — det kan jo hænde, det kan ikke nægtes —, saa angives det i § 3 udtrykkeligt, hvad der i saa Henseende skal ske, at saa skal Pladsen besættes af den Gruppe, efter hvis Liste den afgaaede var valgt, saa der er truffet Bestemmelse. Den højtærede Minister behøver ikke at være bange for, at der skal indtræde et

Brud som Følge af et eventuelt Dødsfald for Overborgmesterens Vedkommende, hvis vort Ændringsforslag blev vedtaget. Men det, jeg har imod, er dette, et naar Overborgmesteren har konstitueret et Magistratsmedlem i Tilfælde af Overborgmesterens Forfald, skal Borgerrepræsentationen paa et senere Tidspunkt, naar som helst det maatte passe den i denne Konstitutionstid, kunne gøre det om og afsætte den Person, Overborgmesteren har indsat under sit Ansvar, og som varetager Forretningerne under Overborgmesterens Ansvar.

Jeg skal sluttelig kun gøre en enkelt Bemærkning om Bestemmelsen om de 25 Aar som Aldersvilkaar for Adgang til Magistraten, som nu foreslaas at skulle udgaa. Jeg kan ikke trøste mig med dette, at det ingenting betyder, for, siger man, der kommer saamænd ikke nogen ind som Borgmester eller Raadmand endsige som Overborgmester, der er under 25 Aar. Nej, det er meget muligt, men hvorfor i al Verden forandrer den højtærede Minister sit eget Forslag? Ministeren har selv stillet Forslaget om de 25 Aar. Jeg har mange Gange hørt den højtærede Minister her fra Tingets Talerstol beklage sig over, at man ikke saa med tilstrækkelig Velvilje paa de Forslag, Ministeren stillede, at man kritiserede dem, havde noget imod dem; det var han ked af, og det er der maaske ikke noget at sige til. Men naar man saa slutter op hos Ministeren, naar man siger: Det er rigtigt, det, du her kommer med, det skal fastholdes, hvad gør saa Ministeren? Saa bener han med den største Fart, han kan sætte op, væk fra det, han har foreslaaet, og pifter i Fingrene af det og bruger Ord, der næsten kan betegnes som Haansord, idet han kalder det ulogisk. Det maa jeg rigtignok meget beklage. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være, fordi jeg slutter mig til den højtærede Minister, at han bener væk fra det, han selv har foreslaaet. Det er maaske Overraskelsen, som gør, at han siger: Her maa være noget Lumskeri, og tænker: Det maa jeg se at fjerne mig fra. Ellers forekommer det mig, at den Tilslutning, den højtærede Minister i denne Forbindelse har faaet, burde han sætte Pris paa, fordi, naar det bliver staaende, som den højtærede Minister har foreslaaet, er der Ræson og Mening i det.

Jeg var glad, da jeg saa, at Ministeren havde stillet et saadant Forslag, idet jeg sagde: Saa er det dog alligevel en Erkendelse af, at Aldersklasser under de 25 Aar ikke kan ventes at besidde saadan Erfaring, at man kan betro dem betydende administrative